

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518200446
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3518200446.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu o mal. E. E., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa rodičov I. E., bytom J. č. X02 a P. C., bytom P. J. č. XX, prechodne bytom P., L. L. č. 6, o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa, o odvolaní otca maloletej proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 03.decembra 2018, č.k. 6P/7/2018-119, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh otca, ktorým sa domáhal zníženia vyživovacej povinnosti na sumu 50,- eur mesačne z dôvodu uzatvorenia nového manželstva s I. C. dňa XX.XX.XXXX, s ktorou ako aj jej synom žije v prenajatom byte.

2. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 3, 4, 5, § 62 ods. 1 až 6, § 65 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrhu otca na zníženie výživného nie je možné vyhovieť. O úprave práv a povinností rodičov k maloletej bolo rozhodované naposledy rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 13.07.2010, teda pred ôsmimi rokmi. V rámci tohto konania z obsahu spisu nevyplývajú vtedajšie osobné, zárokové a majetkové pomery rodičov dieťaťa. Je z neho však zrejmé, že matka bola v tom čase na materskej dovolenke a otec sám uviedol, že je ochotný prispievať na výživu mal. E. po 150,- eur mesačne. Ako bolo zistené v priebehu tohto konania otcovi sa vykonávajú zrážky zo mzdy, pričom dlh mu vznikol v minulosti. Zrážky zo mzdy sú mu realizované titulom súdneho rozhodnutia z dôvodu, že mal haváriu, pričom oprávneným je spoločnosť poisťovňa Allianz. Tiež sú mu vykonávané zrážky zo mzdy z titulu výživného. Je zrejmé, že zrážky sú mu vykonávané z dôvodu, že si riadne neplnil vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu, v dôsledku čoho mu vznikol dlh na výživnom. Je pravdou, že sa zmenili pomery na strane matky, ktorá od poslednej úpravy o výživnom, kedy bola na materskej dovolenke je zamestnaná a má príjem zo zamestnania. Nebolo zistené v tomto konaní, že by došlo k zmene pomerov na strane otca. Pokiaľ otec uvádza, že má vyživovaciu povinnosť na svoju rodinu je pravdou, že manželka otca maloletého dieťaťa má svoj príjem zo zamestnania. Príjem otca dieťaťa je nižší ako je priemerný mesačný zárobok, avšak manželka majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť, táto by vznikala skôr jej ako otcovi maloletého dieťaťa voči svojej manželke. Čo je však zásadné od poslednej úpravy o výživnom, ktorá bola realizovaná rozsudkom zo dňa 13.07.2010 sa výrazne zmenili pomery na strane maloletého dieťaťa, ktoré v čase poslednej úpravy malo dva roky, pričom v súčasnosti je žiačkou 2.

stupňa základnej školy, má 10 rokov a v dôsledku jej fyzického rastu a v súvislosti s návštevou školy matke sa podstatne zvýšili výdavky. Od poslednej úpravy o výživnom nebolo rozhodované o zvýšení vyživovacej povinnosti ani v čase, keď maloletá začala navštevovať materskú školu, ani v čase, keď nastúpila do 1. ročníka základnej školy, ani v čase, keď začala navštevovať 2. stupeň základnej školy. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že otec vo svojom vyjadrení na pojednávaní uviedol, že treba dávať finančné prostriedky na stravu a oblečenie pre malého a pre ženu. Otec však nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť k synovi jeho manželky, naopak má vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu svojmu. Súd je toho názoru, že neboli naplnené predpoklady pre zníženie vyživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa. Otec by si mal svoje záležitosti zariadiť tak, aby si svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá je jednou zo základných povinností rodiča vyplývajúcich zo Zákona o rodine plnil a to riadne vo výške stanovenej súdnym rozhodnutím. Preto súd návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas odvolanie otec maloletej, ktorý uviedol, že rozsudkom zo dňa 13.07.2010 bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky s čím súhlasí. Žiadal, aby mohol mať so svojou dcérou upravený vzťah aspoň každý druhý víkend v mesiaci a na základe toho aj nárok na zníženie vyživovacej povinnosti na mal. E. z dôvodu, že matka zarába mesačne v čistom 1.100,- eur a on má zrážky zo mzdy na vyživovaciu povinnosť, pričom čistú mzdu má 700,- eur, ale fyzicky na účet mu príde 370,- eur. Na základe tohto nemá z čoho platiť na maloletú sumou stanovenou výživné vo výške 150,- eur. Má výdavky na bývanie, stravu, telefón, oblečenie a nezostáva mu nič z jeho platu, preto žiadal o zníženie vyživovacej povinnosti na sumu 70,- eur mesačne, pretože nechce sa opätovne dostať do problémov so zákonom. Vedie normálny slušný život, je ženatý. Ďalej žiadal, aby bolo preukázané, či má dcéra založené sporenie s tým, že matke chodí 400,- eur mesačne už vyše roka, pričom chce, aby preukázala, kde dáva všetky tie peniaze a koľko z nich má maloletá ušetrené. Žiadal preto, aby bolo vyhovené jeho návrhu na zníženie výživného aspoň na sumu 70,- eur mesačne, ktoré je ochotný posielat' každý mesiac na účet matky a zároveň žiadal, aby bolo upravené jeho stretávanie sa s dcérou aspoň na každý druhý víkend.

4. K podanému odvolaniu sa vyjadril opatrovník, ktorý uviedol, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie súhlasí, nakoľko je v záujme maloletej.

5. K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletej, ktorá poukázala na tú skutočnosť, že otec maloletej bol dvakrát právoplatne odsúdený pre trestný čin zanedbania povinnej výživy, bol vo výkone trestu odňatia slobody a z dôvodu neplnenia si vyživovacej povinnosti jej stále dlží zameškané výživné. Napriek tomu, že bol odsúdený a opakovane samovoľne si znižuje výšku výživného a to aj napriek rozhodnutiu súdu, ktorý stanovuje výšku výživného na maloletú po 150,- eur mesačne. Otec jej posielal po 50,- eur mesačne. Pokiaľ poukazuje na tú skutočnosť, že mu exekútor každý mesiac zráža zo mzdy 330,- eur mesačne, to nie je suma, ktorú jej exekútor posielal. Priemerne jej mesačne od exekútora príde zameškané výživné vo výške 166,- eur. Otec však nemôže túto sumu vykazovať ako výdavky, nakoľko si exekúciu spôsobil sám neplnením si výživného. Tiež nie je na mieste, aby sa otec obhajoval tým, že sa oženil so ženou, ktorá má syna z predchádzajúceho vzťahu. Na toto dieťa prispieva jeho otec sumou 200,- eur mesačne a jeho manželka má slušný príjem a nie je odkázaná na jeho finančnú starostlivosť. Otec žije v spoločnej domácnosti s manželkou a na všetko sú dvaja, čo sa týka výdavkov, pričom ona je na všetko sama. Pokiaľ to otcovi po finančnej stránke nevychádza, možno by mal zmeniť zamestnanie, prípadne nájsť si druhú prácu. Čo sa týka záujmu otca, či dcére sporí uviedla, že dcéra má životné poistenie, ktoré platí zo svojho účtu vo výške 65,- eur mesačne. Má zvlášť sporenie vo výške 25,- eur mesačne, ktoré je písané na jej mamu, ale platí to ona šekom. Pokiaľ ide o stretávanie sa otca s dieťaťom kontaktu nebráni, práve naopak bude rada pokiaľ si otec s dcérou vytvorí vzťah. Nikdy stretávaniu nebránila, avšak otec o dcéru nikdy nejavil záujem. Dcéra má 11 rokov a otec ju za celý tento čas nenavštevoval, nemajú spolu vytvorený žiadny vzťah a je to momentálne pre ňu cudzí človek. Stretávanie sa otca s maloletou nie je dôvodom na zníženie vyživovacej povinnosti. Žiadala preto, aby zostal v platnosti rozsudok, na základe ktorého bol otec zaviazaný platiť na výživné maloletej po 150,- eur mesačne s tým, že je oprávnený stretávať sa s dieťaťom po vzájomnej dohode rodičov.

6. Matka ďalej podala písomné vyjadrenie k vyjadreniu opatrovníka, pričom poukázala na tú skutočnosť, že otec maloletej opakovane marí výkon súdneho rozhodnutia tým, že si samovoľne znižuje výšku vyživovacej povinnosti od 2/3-iny. V odvolaní uvádza, že je ochotný posielat' na výživu dcéry po 70,- eur mesačne, avšak si neuvedomuje, že sa o spoločnú dcéru stará sama, o dcéru sa nikdy osobne nezaujímal, ani nezaujíma. Je v záujme dcéry, aby výška výživného nebola znížená.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby bol

viazaný dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) prihladnuc i na prípadné vady konania (§ 67 CMP) a po jeho preskúmaní dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

8. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie zamietol návrh otca, ktorý žiadal, aby súd znížil jeho vyživovaciu povinnosť na dcéru Viktóriu z doterajších 150,- eur na sumu 50,- eur mesačne z dôvodu, že dňa 30.07.2016 uzatvoril nové manželstvo, s manželkou žije v spoločnej domácnosť, pričom manželka má ešte jednu vyživovaciu povinnosť na syna S. s tým, že otec poukázal na skutočnosť, že zarába 700,- eur mesačne v hrubom, má vyživovaciu povinnosť na jeho rodinu.

9. Otec v podanom odvolaní namietal správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na zníženie vyživovacej povinnosti, pričom poukazoval na svoju finančnú situáciu, kedy je síce pravdou, že má mzdu 700,- eur mesačne, avšak fyzicky na účet mu príde 370,- eur, pričom nemá z čoho platiť na maloletú výživné súdom stanovenou výškou 150,- eur. Má výdavky na bývanie, stravu, telefón, oblečenie a nezostáva mu nič z jeho platu, okrem toho ženatá, pričom zároveň žiadal, aby boli preukázané finančné pomery na strane jeho dcéry. Vyslovil domnienku, že pokiaľ mu súd upraví styk s dcérou, bude to dôvod na zníženie jeho vyživovacej povinnosti.

10. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností majúcich pôvod v obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na konkrétnych ustanoveniach právnych predpisov skutkovo odôvodnil z konkrétnych zistení, ktorý majú pôvod v dostatočne vykonanom dokazovaní za jeho správneho vyhodnotenia v zmysle zásad uvedených v ust. § 191 CSP. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť o jeho dôvodov a v podrobnostiach na neho odkazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP, aby nadbytočne neopakoval všetky pre účastníkov známe fakty.

11. Podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy SR starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov. Deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Rodičovské práva a povinnosti patria obidvom rodičom. Zákon o rodine preferuje dohodu rodičov pri výkone rodičovských práv a povinností, až keď nedôjde k dohode rodičov rozhodne súd vždy však s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti vznikajú priamo zo zákona narodením dieťaťa. Tieto majú v rovnakom rozsahu, pričom je irelevantné, či sú rodičia manželmi alebo nie. Súčasťou rodičovských práv a povinností je najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, zastupovanie maloletého dieťaťa a správu majetku maloletého dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia a pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy dieťaťa.

12. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo sa podieľať na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine). Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

13. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

14. Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení § 62 Zákona o rodine vrátane čl. 32 ods. 4 Listiny základných práv a slobôd, garantuje sa nielen právo rodičov vychovávať svoje deti, ale na druhej strane sa garantuje právo deťom na rodičovskú starostlivosť a výchovu, ktoré v sebe zahŕňa okrem iného aj zabezpečenie zo strany rodičov všetkých podmienok materiálnej aj nemateriálnej povahy na tom, aby sa dieťa mohlo riadne vyvíjať. Vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou, alebo tiež poskytovaním vecných plnení, napr. zakúpaním stravy, nákupom ošatenia, zabezpečovaním zdravotnej starostlivosti a podobne. Náklady na uspokojovanie potrieb dieťaťa má pokrývať výživné od rodičov, keďže dieťa si ich samé nemôže zabezpečiť a nie je schopné samé sa živiť. Potreby dieťaťa teda uspokojujú obaja rodičia a to podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Súd zohľadňuje pri posudzovaní výživného aj výkon osobnej starostlivosti o dieťa, ktorým sa kompenzuje výživné vo finančnom vyjadrení. Podľa Dohovoru o právach dieťaťa má každé dieťa právo

na životnú úroveň nevyhnutnú pre jeho telesný, duševný, duchovnými mravmi a sociálny rozvoj. Zákon o rodine vytvoril mechanizmy, ktoré majú zabezpečiť toto právo dieťaťa s prihliadnutím na správanie sa povinného rodiča. Pokiaľ sa preukáže, že na strane povinného rodiča došlo k poklesu, alebo strate zárobku, či iného príjmu, súd musí skúmať dôvody, ktoré k tomu viedli.

15. Tak ako správne zistil súd prvej inštancie a odvolací súd sa s týmto konštatovaním v celom rozsahu stotožňuje, naposledy bolo o výživnom na maloletú rozhodované v roku 2010, teda pred ôsmimi rokmi, pričom v tom čase bola matka maloletej na materskej dovolenke a nakoľko súd v tom čase schválil rodičovskú dohodu nevyplývajú z tohto rozsudku osobné, majetkové a zárobkové pomery oboch rodičov, pričom možno len dovodiť z výsluchu rodičov pred súdom prvej inštancie v roku 2010, kedy bolo prvýkrát upravovaná vyživovacia povinnosť, že otec v tom čase pracoval ako živnostník a uviedol, že je ochotný prispievať na výživu mal. E. po 150,- eur mesačne.

16. Súd prvej inštancie správne zameral svoje dokazovanie na zmenu pomerov na strane oboch rodičov, kedy otec poukazoval na zmenu pomerov na jeho strane v tom smere, že sa oženil, má vyživovaciu povinnosť k manželke, pričom jeho nová manželka má dieťaťa, ku ktorému má vyživovaciu povinnosť. Vo vzťahu k zisteniu príjmov na strane otca dieťaťa, rovnako súd prvej inštancie správne uzatvoril, že otec maloletej bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp.zn. 1T 182/2014 pre neplnenie si vyživovacej povinnosti na maloletú, pričom súd prvej inštancie zistil jeho priemerný mesačný zárobok vo výške 614,47 eur mesačne v čistom, pričom jeho manželka dosahuje priemerný mesačný zárobok 762,- eur mesačne v čistom. Faktom je ako vyplýva z pripojených dokladov o mzdy, po odpočítaní zrážok, ktoré sú vykonávané otcovi zo mzdy, dosahuje priemerný mesačný príjem 353,42 eur v čistom. Z vyjadrenia otca vyplýva, že časť týchto zrážok predstavuje zameškané výživné z jeho strany, ktoré mu strhá exekútor a zbytok tvorí pohľadávka spoločnosti poisťovni Allianz, ktoré sú mu exekučne zrážané.

17. Vo vzťahu k zmene pomerov na strane matky, tejto sa oproti poslednej úprave o výživnom zvýšil príjem, nakoľko pracuje v riadnom pracovnom pomere a jej priemerný mesačný zárobok predstavuje zhruba 1.037,- eur mesačne v čistom, žije s dcérou a jej rodičmi v 3-izbovom byte, ktorý je vo vlastníctve jej rodičov, prispieva im na domácnosť s tým, že k zmene pomerov dochádza aj na strane maloletej, ktorá v súčasnosti navštevuje 5. ročník základnej školy, má 10 rokov, matke vzrástli výdavky na stravu, oblečenie a zakupovanie školských pomôcok.

18. Správny bol postup súdu prvej inštancie, ktorý vyhodnotil osobné, majetkové a zárobkové pomery na strane oboch rodičov ako aj na strane maloletej v tom smere, že zmena pomerov na strane otca nie je dôvodom na zníženie jeho vyživovacej povinnosti voči maloletej dcéry. Odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že otec sa od jej narodenia okrem finančného príspevku žiadnym spôsobom nepodieľa na jej výchove a vo vzťahu k výživnému si toto svojvoľne upravuje tým spôsobom, že ho neplatí v súdom stanovenej výške. Za týchto okolností potom nemožno prihliadať na jeho zrážky zo mzdy, ktoré sú mu exekučne strhané, pretože túto situáciu si zapríčinil sám svojim nezodpovedným prístupom vo vzťahu k plneniu si vyživovacej povinnosti na maloletú. Preto nie je dôvodná odvolacia námietka zo strany otca, že platí výživné prostredníctvom zrážok zo mzdy vo vyššej výške a žiada, aby matka zdokladovala, na čo toto výživné používa. Zameškané výživné slúži len na úhradu tých nákladov, ktoré v minulosti otec zanedbal a preto nemôže poukazovať na tú skutočnosť, že v súčasnosti je platené vo vyššej miere, ako sú odôvodnené potreby na strane maloletej. Otec si musí byť vedomý tej skutočnosti, že matka musí denno-denne zabezpečovať výživu svojej dcéry bez ohľadu na to, či otec výživné platí alebo nie a zameškané výživné slúži len na úhradu tých potrieb, ktoré v minulosti otec nezaplatil. Vyživovacia povinnosť je prvoradá povinnosť každého z rodičov a túto si rodič musí plniť aj na úkor svojich osobných potrieb. Matka, ktorá si riadne plní svoje povinnosti k dieťaťu pre správanie sa otca nemôže sama znášať vyživovaciu povinnosť. Povinný rodič sa má správať tak, aby svoje dieťa riadne užíval. V konaniach o starostlivosť o maloleté deti je na prvom mieste ich záujem a tento je nadriadený nad záujem povinného rodiča, v danom prípade otca. Zníženie vyživovacej povinnosti na maloletú za stavu, kedy toto nebolo upravované po dobu ôsmich rokov, nie je v záujme maloletej. Uzatvorenie manželstva s inou ženou nie je takou zmenou pomerov, ktorá by zakladala dôvody na zníženie vyživovacej povinnosti otca na maloletú. Naopak v tomto kontexte odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že na strane otca sa zlepšila jeho finančná situácia, nakoľko tak ako on má vyživovaciu povinnosť na svoju manželku a jeho terajšia manželka má vyživovaciu povinnosť na otca a na druhej strane otec nemá vyživovaciu povinnosť na dieťa pochádzajúce z predošlého vzťahu jeho manželky. Zrážky zo mzdy, ktoré sú otcovi vykonávané predstavujú zbavenie možnosti dosahovať príjem v takej výške, akoby otcovi patril, pretože pokiaľ by v minulosti zanedbal svoju vyživovaciu povinnosť na maloletú, neboli by mu následne vykonávané zrážky zo mzdy.

19. Pokiaľ otec žiadal v rámci odvolacieho konania upraviť jeho styk s maloletou dcérou odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že s dcérou sa nevidel od jej narodenia a na to, aby sa mohol s ňou opätovne začať stretávať je potrebné, aby si postupne spolu vybudovali vzťah. Otec preto môže podať nový návrh na úpravu styku so svojim dieťaťom, v rámci ktorého konania sa bude zohľadňovať a zisťovať záujem maloletého dieťaťa tak, aby si mohol svoj vzťah s dcérou postupne vybudovať. Samotná úprava styku otca s dieťaťom však v žiadnom prípade neznamená, že by bolo dôvodom na zníženie, resp. úpravu vyživovacej povinnosti otca k maloletej dcére.

20. Preto súd vyhodnotil odvolacie námietky otca ako nedôvodné, nespôsobilé privodiť v prospech neho priaznivejšie rozhodnutie.

21. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Otec vo svojom odvolaní neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by neboli predmetom posudzovania súdom prvej inštancie a tiež ani skutočnosti, pričom odvolací súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by indikovali iné rozhodnutie.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože neboli zistené dôvody na aplikácie výnimky v zmysle § 55 CMP.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).